

som Fredskove, ophæves for enhver enkelt Skovstrækning. Vedkommende efter Eieren's Forlangende, naar den forinden er skylbsat efter Forbundens Bonitet til nyt Ager- og Engshartkorn, og dens Boniteringstakt i Gjennemsnit overstiger 6, dog at tilbageblivende eller anden Mands Skov ikke ved Skovens Rydning berøves gavnligt Læ. Dette afgjøres i hvert enkelt Tilfælde af en Landvæsen's Commission. Omkostninger ved samme udredes af den Part, hvem Renselsen gaaer imod.

Omlægning af Fredskovtvang kan, hvor anden Skov ikke derved tager Skade, finde Sted, naar Eieren for Indenrigsministeriet godtgjør, at der er ublagt som Fredskov et ligesaa stort samlet Areal med Skov af samme Træsarter, som den Skov bestaaer af, han ønsker undtagen for Skovtvang, samt at denne Skovplantning er foretaget paa Forbudsmon, der hidtil ikke var undergivet Fredskovtvang, og at Opvæxten har naaet en saadan Størrelse, at den ikke mere kan ødelægges af Kreaturer.

Det 2de Stykke i Lovudkastets § 1 bliver 3die Stykke.

3die Stykke af samme Paragraph bliver 4de Stykke.

2) Af Frederiksen og Rosenørn:

Efter Ordene: „forbigaaende Skove“ i 9de Linie tilføies: „eller hvis nyt Ager og Engshartkorn atter er ført til Afgang, fordi de før den nye Matricul's Indførelse ere anerkjendte som Fredskove.“

3) Af Samme:

Efter „Eieren's Forlangende“ i § 1, 7de Linie indføies: „med de i det Følgende nævnte Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser.“

4) Af Fallesen, Nimestad og Scavenius:

Paragraphen udgaar.

5) Af Frederiksen og Rosenørn:

Dersom Endringsforslaget Nr. 3 vedtages, Udvalgenes Betænkninger. Ordentlig Saml. 1866—67.

indsættes 2 nye Paragrapher efter § 1, saalydende:

Ny § 1 a:

Skovtvang kan ikke ophæves:

a) Naar en Landvæsen's Commission, af en tilstøende Skovs Eier forlangt inden 4 Uger, efter at han har modtaget Underretning om Forlangendets Indgivelse, kjender, at Klagerens Skov ved den tilstøende Skovs Rydning berøves nødvendigt Læ.

b) Naar en sammenhængende Skov ved Ubskiftningen er deelt mellem flere Bymænd, og ikke Totrediedeles af samtlige Eodseiere dertil give deres Samtykke.

c) Naar en Landvæsen's Commission, forlangt af Indenrigsministeren, hvor denne dertil skjønner at være Anledning, kjender, at paa gjældende Grund — efter det i Egnen almindelige Brug — ikke egner sig til Eng eller Agerbrug,

Ny § 3.

Skovtvangen kan med de øvrige i denne Lov nævnte Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser strax hæves for Skove paa 15 Td. Land eller derunder, som ikke staae i Sammenhæng med andre Skovstrækninger. I de første 12 Aar efter denne Lovs Udstedelse maa derimod enhver anden Skoveier, for at faae Skovtvangen hevet, indbetale i Statskassen et Beløb pr. Td. Land i det første Aar af 24 Rd., senere synkende med 2 Rd. aarlig. Istedetfor denne Indbetaling kan den, der maatte foretrække dette, lægge Fredskovforpligtelse paa et ligesaa stort beplantet Areal, hvor Planterne ere fuldstændig i Væxt og tilstrækkelig sikrede mod Bestaabigelse af Kreaturer.

De øvrige Paragraphers Nummerfølge forandres i Overensstemmelse hermed, saaledes at Lovforslagets § 3 bliver § 4, etc.

Til § 2.

6) Af Frederiksen og Rosenørn:

Til § 2 i Slutningen:
Hvor Skovskyd ved den nye Matricul's Indførelse er forvandlet til Gammelskat uden